

Ръчно
ПРАШИНКА въ безкрай,
която пие свѣтлина отъ слънцето,
лети съ огромна бързина.
На това мъничко вселенско зрѣнце
живѣха милонни племена.

Широка бѣ за тѣхъ родината-земя,
съ петтѣ континента,
морета,
океани.
А слънцето ѝ даваше доволно свѣтлина
безкрайния животъ да храни.

Човѣкътъ — смѣлъ — воюва вѣкове
срещу гнѣва на океанитѣ,
леда на севера,
пожара въ пустинитѣ,
рева на пантеритѣ
и воя на циклонитѣ —
достигна всички земни брѣгове
и яркитѣ звезди политна да догони.